

tifikation, der ydes med Principalens Vidende og Villie — det forekommer i overmaade mange Tilfælde —, og som er en Returkommission, vedbliver i Henhold til dette Forslag at være straffri, som den er nu. Der trænges, forekommer det mig, i høj Grad til en skarpere Definition af Begrebet Returkommission end den, som forefindes i dette Forslag, eller rettere sagt, der forefindes ikke nogen Definition. Den ærede Ordfører udtalte ved Forslagets Forelæggelse, at man havde netop opgivet en Definition og anset det for heldigt, om Praksis kom til at slaa fast, hvad der forstaaes ved Returkommission. Jeg tror, at det netop paa et Omraade som dette er meget farligt at lovgive, uden at Loven indeholder en virkelig Forklaring af den strafbare Handling. Jeg tror, det er farligt at give carte blanche til Praksis paa et saadant Omraade, hvor Grænserne ere saa stærkt flydende, og hvor der netop trænges til, omend ikke en skarp Afgrænsning — det vilde vel være umuligt — saa dog til en Ledetraad, en Vejledning ved Bedømmelsen af hver enkelt Handling. Der er ikke Tvivl om, at hvis Lovforslagets Ordlyd skulde følges, vilde mange i og for sig ganske uskyldige Ting kunne rammes af Loven. Sandsynligvis vil den Tjenestepige, som faar paa Kurven et Stykke Sæbe, et halvt Pund Chokolade til Jul, efter den strenge Ordlyd i en Lov som dette Forslag ifalde en Straf af fra 5 Dages Vand og Brød indtil 2 Aars Forbedringshus. Selv om det kan være en Uskik, her er Tale om, er dette dog ikke Forslagsstillerens Mening. Paa den anden Side frygter jeg, at en Del af de mest ondartede Former for Korruption vil kunne gaa fri for Straf.

Den ærede Ordfører udtalte, at Returkommission er lig med Bestikkelse. Jeg tror ikke, det er en rigtig Forklaring. Jeg tror, at baade efter Ordets sproglige Opriindelse og efter dets almindelige Brug i Forretningslivet kan Returkommission kun forstaaes som de økonomiske Goder, der udredes, efter at en Forretning er afsluttet og i Forbindelse med den nylig afsluttede Forretning. De Bestikkelser, som udredes forud, for at paavirke, for at „smøre“, falde sikkert efter almindelig Sprogbrug i Forretningslivet ikke ind under Begrebet Returkommission og ville vedblive at være straffri, selv om de nok saa meget ere indgaaede med den paafølgende Forretning som en stiltiende Forudsætning. De ville sikkert vedblive at være straffri, for saa vidt de ikke have en saa rent bedrage-

risk Karakter, at de falde ind under Straffelovens § 257. Paa dette ene Punkt er den engelske Lov af 1906, som Forslagsstillerne henvise til: Loven til Forebyggelse af Korruption, betydelig mere skarp og klar. Den fastsætter Straf for enhver, som paa illoyal Maade nyder Goder eller Begunstigelser som Forledelse til eller Belønning for at gøre eller undlade at gøre noget, altsaa inducement og reward, det er begge de to Former for en unfair Paavirkningsmaade. Det er blevet mig sagt fra meget fremragende engelske Forretningsmænd i Kul- og Skibsprovianderingsbrancherne, at Virkningerne af denne engelske Lov fra 1906 ere yderst smaa, Korruptionen i det engelske Forretningsliv skal efter Sigende florere nogenlunde som før. Det siges, at Loven endog i visse Tilfælde har faaet en lidet heldig Virkning. De større, ansete Forretninger, som strengt overholde Loven og absolut have afskaffet enhver Form for Gratifikation, skulle have tabt Kunder deved, idet adskillige, som før handlede hos dem, ere gaaede over til deres mindre loyale Konkurrenter, som stadig i stort Omfang benytte Bestikkelses- og Belønningssystemet, saa at Resultatet snarest er blevet en Begunstigelse af de mindre loyale Firmaer fremfor de mere lovydige.

Naar man ser et Lovforslag som det foreliggende i Huj og Hast blive kastet ind paa Rigsdagens Bord, kan man vanskelig frigøre sig for den Forestilling, at der foreligger et i snævrere Forstand partipolitisk Motiv, idet man ved dette Lovforslag vil gøre Effekt hos de Vælgere, som sandsynligvis i en nær Fremtid skulle stemme for eller imod de Medlemmer, som have stillet Forslaget. Det er i øvrigt en Betragtning, der ofte paatrænger sig, naar man betragter de Lovforslag, der fremsættes fra den Side af Salen. Situationen er den, at man indenfor Forbrugsforeningernes Verden længe har ønsket at sætte en Stopper for dette Returkommissions-Uvæsen, der ganske sikkert indenfor de danske Brugsforeninger er ikke saa helt lidt udbredt og i visse Tilfælde øver en meget skadelig Virkning. For et Aars Tid siden besluttede Andelsudvalget at opfordre Justitsministeriet til at fremsætte et Forslag til Lov om Returkommission, og kort efter indfandt en Deputation fra Andelsudvalget sig hos den daværende Justitsminister og fremsatte Ønsket om et Lovgivningsværn mod Returkommission. Det laa da nær at vente — hvad vi ogsaa fra den højtærede Justitsminister have hørt vil ske —, at der vilde blive iværksat et praktisk Ar-